

Выводы и перспективы дальнейших исследований направления. Проследив преемственность и эволюцию в процессе домбрового исполнительства путём сравнительно-сопоставительного анализа, мы смогли определить характерные особенности, музыкально-образовательные истоки аутентичной подготовки домбристов-кюйши, что позволило выявить исторические предпосылки её становления.

СПИСОК ИСТОЧНИКОВ

1. Аманов Б. Ж. Казахская традиционная музыка и XX век / Б. Ж. Аманов, А. И. Мухамбетова. – Алматы: Дайк-Пресс 2002. – 544 с.
2. Гизатов Б. Г. Музыкальное образование в Казахстане / Б. Г. Гизатов. – Алма-Ата: Мектеп, 1975 – 80 с.
3. Жубанов А. К. Струны столетий / А. К. Жубанов. – Алматы: Дайк-Пресс, 2001. – 280 с.
4. Малдыбаева Р. С. Творческая личность кюйши в музыкальной культуре XX века: автореферат дисс. ... канд. иск. наук / Р. С. Малдыбаева. – Алматы, 2005. – 27 с.

REFERENCES

1. Amanov, B. Zh., Mukhambetova, A. I. (2002). *Kazakhskaya traditsionnaya muzyka i XX vek*. [Kazakh traditional music and the twentieth century]. Almaty.
2. Gizatov, B. G. (1975). *Muzikalnoe obrazovanie v Kazakhstane*. [Music education in Kazakhstan]. Alma-Ata.
3. Sarybaev, T. (1985). *Kui kak kommunikativnoe iavlenie. Instrumental'naya muzyka kazahskogo naroda*. [Kui as a communication phenomenon // Instrumental music of the Kazakh people]. Alma-ata.
4. Maldybayeva, R. S. (2005). *Tvorcheskaya lichnost' kuishe v muzykal'noi kul'ture XX veka*. [A

creative person kuishe in the musical culture of the twentieth century]. Almaty.

СВЕДЕНИЯ ОБ АВТОРАХ

ХУСАИНОВА Гульзада Ануаровна – кандидат педагогических наук, профессор, академик МАНПО, заведующая кафедрой музыкального образования Казахского национального университета искусств.

Научные интересы: педагогика музыкального образования, теория и история музыкального образования, профессионально-педагогическая подготовка будущего учителя музыки, развитие этнокультурной креатосферы будущего учителя музыки.

ТАПЕНОВ Даулет Турсунханович – магистр искусствоведения, докторант Казахского национального университета искусств.

Научные интересы: профессионально-педагогические основы подготовки будущего домбриста-исполнителя, историко-теоретические основы педагогики домбрового исполнительства в Казахстане

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

KHUSAINOVA Gulzada Anyvarovna – Candidate of Pedagogical Sciences, Professor, academician of the head of Department of music education of the Kazakh national University of arts.

Circle of scientific interests: pedagogy of music education, theory and history of music education, professional-pedagogical preparation of future music teachers, the development of ethno-cultural creatosphere future music teacher.

TAPENOV Daulet Tursynkhanovich – Master of arts, Doctoral student of Kazakh national University of arts.

Circle of scientific interests: a professionally-pedagogical bases of training of future dombra player by, the historical and theoretical foundations of the pedagogy of dobrovolchestva in Kazakhstan.

*Дата надходження рукопису 10. 12. 2017 р.
Рецензент – д.п.н. професор А. М. Растригіна*

УДК 37. 091. 3:78(075.8)

ЧЕРКАСОВ Володимир Федорович – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри музично-теоретичних та інструментальних дисциплін Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка
ORCID iD 0000-0003-2760-275 x
e-mail: cherkasov_2807@ukr.net

МОДЕЛЬ ФОРМУВАННЯ НАУКОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ХОРЕОГРАФІЇ У ПРОЦЕСІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Сучасні реалії українського суспільства вимагають пильної уваги до питань формування наукової компетентності майбутніх учителів

хореографії в процесі фахової підготовки. Сучасний випускник вищого навчального закладу мистецького спрямування повинен бути компетентним в галузі методології наукових досліджень, володіти методикою

організації науково-дослідної роботи в галузі хореографічного мистецтва, спроможним створювати художньо-сценічні композиції у тих чи тих напрямках хореографічного мистецтва. За такого підходу обґрунтування моделі формування наукової компетентності майбутніх учителів хореографічних дисциплін у процесі фахової підготовки є актуальним і своєчасним.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз джерел педагогічного та мистецького спрямування засвідчує, що вітчизняними та зарубіжними науковцями, з-поміж яких: В. Адольф, І. Бех, Р. Богданова, В. Болотов, В. Бондар, О. Гончарук, І. Зимня, І. Зязюн, Я. Кодлюк, М. Коломієць, А. Кочетов, В. Крижко, В. Кричевський, Н. Кузьміна, О. Лебедев, А. Маркова, О. Овчарук, О. Олексюк, О. Олейнікова, Н. Сергієнко, С. Скворцова, В. Сластьонін, В. Стрельніков, Н. Петрікова, Л. Хоружа, А. Хуторський, значною мірою досліджено та розкрито ті чи ті питання компетентнісного підходу, професійно-педагогічної підготовки, формування різних видів компетентностей вчителів різних спеціальностей. Тематика нашого наукового пошуку значною мірою доповнює дослідження названих авторів, уможливує усвідомити особливості формування наукової компетентності майбутніх учителів хореографії загальноосвітніх навчальних закладів та позашкільних закладів художньо-естетичного спрямування.

Мета статті. Виходячи із заявленої проблематики, мета статті полягає в обґрунтуванні моделі формування наукової компетентності майбутніх учителів хореографії у процесі фахової підготовки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Обґрунтування структурних компонентів моделі формування наукової компетентності майбутніх учителів хореографії у процесі фахової підготовки уможливує уточнення основних дефініцій дослідження, а саме: «модель», «наукова компетентність», «фахова підготовка».

Стосовно першої дефініції, то «modulus» – у перекладі з латині означає міра, зразок, аналог. З філософської точки зору це система, дослідження якої є засобом отримання інформації про іншу систему, уявлення будь-якого реального процесу, явища або концепції.

Досліджуючи значення феномена «наукова компетентність» варто зазначити, що у науковому середовищі існують різні точки зору стосовно інтерпретації зазначеного явища. Перш за все, варто наголосити, що у перекладі з латині

«competens» – означає відповідальність і здібність, тобто коло питань, з якими людина добре обізнана, має певні знання та досвід.

Наукова компетентність вчителя хореографії є, на нашу думку, особистісною якістю вчителя, який володіє методикою науково-педагогічних досліджень, має знання і досвід у галузі організації та проведення науково-дослідної роботи з певних напрямів хореографічної освіти.

І, врешті-решт, що стосується фахової підготовки, то слушно вважати опанування студентами вищих навчальних закладів мистецького спрямування змістом, професійно-орієнтованих дисциплін та основами наукових досліджень, а також участь студентів у роботі наукових гуртків і проблемних груп, підготовка дипломних та магістерських робіт, участь у роботі студентських науково-практичних конференціях різних рівнів.

Модель формування наукової компетентності майбутніх учителів хореографічних дисциплін у процесі фахової підготовки варто розглядати як зразок концепції, що містить структурні компоненти, які відтворюють її сутність як наукової системи, що уможливує утворення нового педагогічного феномена і складається з певних блоків, з-поміж яких: методологічно-цільовий, змістовно-процесуальний та оцінно-результативний.

У межах **методологічно-цільового блоку** визначається *мета, підходи та принципи*, які забезпечують методологічну основу запропонованої концепції, яка дозволяє систематизувати увесь обсяг наукового знання й створити умови для розробки подальших, ефективних напрямів дослідження в галузі хореографічної освіти й формування наукової компетентності майбутніх учителів хореографії. Головним завданням методології наукового пізнання у галузі хореографічної освіти є синтез накопичених наукових знань, що дозволяє забезпечити використання досягнень розвитку науки у практичних цілях.

Змістовно-процесуальний блок моделі включає *суб'єкти наукової діяльності*, а саме: викладача, студента, респондентів, які беруть участь в дослідно-експериментальній роботі спрямованій на удосконалення *змісту навчальних дисциплін*, з-поміж яких: «Методологія наукових досліджень», «Основи наукових досліджень в галузі хореографії», «Теорія і методика хореографічної освіти» «Історія хореографічного мистецтва», «Мистецтво балетмейстера», «Народний костюм і сценічне оформлення танцю», «Режисура

видовищних заходів», «Робота з самодіяльним хореографічним колективом», «Теорія і методика історико-побутового танцю», «Теорія і методика класичного танцю», «Теорія і методика народно-сценічного танцю», «Теорія і методика сучасного бального танцю», «Теорія і методика українського народного танцю», «Теорія і методика сучасного естрадного танцю». Крім того, *форми роботи*, як-от: лекції з використанням сучасних інтерактивних технологій, тренінги у контексті репетиційного процесу, індивідуальна робота з солістами, самостійна робота на відпрацювання вправ у опори, на середині залу, на гімнастичній колоді, участь у міжнародних та всеукраїнських науково-практичних конференціях, обговорення результатів наукових досліджень у формі круглих столів та семінарів, участь у майстер-класах, концертні виступи різних рівнів, участь у міжнародних і всеукраїнських фестивалях, олімпіадах і конкурсах.

До змістовно-процесуального блоку відносяться *методи наукового пізнання*. Серед методів емпіричного рівня дослідження варто назвати методи, з-поміж яких: аналіз змісту педагогічної документації та результатів діяльності, хореографічно-виконавської практики, експеримент із упровадження сучасних концепцій та нових програм з художньо-естетичного виховання молоді, запровадження того чи того навчального матеріалу або нових танцювальних композицій, інноваційних підходів до інтерпретації творів хореографічного мистецтва. Крім того, це метод педагогічного спостереження, бесіди, інтерв'ю, анкетування, рейтингу та самооцінки, педагогічного консіліуму, письмового й усного опитування, діагностування контрольних робіт, педагогічний експеримент, контент-аналіз, узагальнення педагогічного досвіду, експертна оцінка, соціометрія, тестування.

Друга група методів, теоретичних, пов'язана з експериментальною перевіркою нових творчих проєктів, розв'язанням інтегрованих завдань, абстрагуванням при характеристиці сценічно-художнього образу, створенні імпровізацій у певних жанрах хореографічного мистецтва. Це аналітичний метод, дедуктивний, індуктивний, діахронний (періодизації), моделювання (фізичне, статистичне (метод Монте-Карло), математичне), побудова ідеалізованих об'єктів (ідеалізація), порівняння, абстрагування й конкретизації, історико-логічної інтерпретації фактів, монографічний

метод, аналіз і синтез, кількісні та якісні методи, класифікація, мислений (уявний) експеримент, узагальнення опрацьованого матеріалу, системний аналіз, логічний, хронологічний (історичний).

До змістовно-процесуального блоку моделі формування наукової компетентності майбутніх учителів хореографії відносяться *засоби навчання*, які уможливають ефективність засвоєння навчального матеріалу необхідного для здійснення освітньо-професійної діяльності у межах того чи того навчального закладу. Для досягнення високих показників у навчанні доцільно використовувати рухи класичного, народного і сучасного бального танцю, а також пластичні рухи. До того ж важливе значення має ритміка, яка учить умінню погоджувати свої рухи з музикою, а також пантоміма, що є невід'ємною частиною виховання виразності рухів. Крім зазначеного, специфічні групи рухів, такі, як акробатичні, напівакробатичні, елементи спортивно-гімнастичного стилю, що включають побудови, перестроювання, прикладні й загальнорозвиваючі вправи. Ефективність виконання цих рухів залежить від правильної техніки виконання, яку можна досягти, застосовуючи вправи, що контролюють роботу необхідних груп м'язів.

Цілком зрозуміло, що важливе місце серед засобів навчання відводиться засобам інтелектуального та психологічного впливу освітнього середовища, у якому відбувається формування і становлення майбутнього вчителя хореографії й формування його загальнолюдських і художньо-естетичних цінностей. Крім того, дотримання гігієнічних факторів, подолання емоційного напруження під час концертних виступів, зняття негативних емоцій в процесі виникнення стресових ситуацій, досягнення гармонії та емоційної рівноваги у формуванні сценічно-виконавської майстерності.

До засобів формування наукової компетентності майбутніх учителів хореографії також відносяться навчальні та навчально-методичні посібники, підручники, електронні навчальні посібники, спеціальна література, засоби інформації і контролю, мультимедійні презентації; фото-, кіно- та відеоматеріали, а також різні види діяльності, що сприяють розв'язанню завдань науково-дослідних програм в процесі фахової підготовки, а саме: навчально-пізнавальна, навчально-практична та самостійна діяльність у межах наукових гуртків та проблемних груп.

Проте не слід забувати і про облаштування необхідної матеріально-технічної бази, наявність обладнаних за

вимогами фахової підготовки репетиційних залів. До того ж забезпечення учасників театралізованих виступів костюмами, взуттям та декораціями, які є необхідною умовою постановки тих чи тих концертних програм та окремих танцювальних номерів.

Незаперечним є факт, що початок XXI століття характеризується модернізацією мистецької освіти, використанням нових інтерактивних хореографічно-педагогічних технологій та інноваційних методів навчання. Інтерактивні хореографічно-педагогічні технології представляють собою інтегративний процес, який акумуляє знання, форми, методи і засоби навчання в галузі хореографічної освіти, спрямований на професійно-педагогічне становлення майбутніх учителів хореографічного мистецтва і формування сценічно-виконавських компетентностей і розвиток інтерпретаційно-інтелектуальних якостей особистості.

Незаперечним є факт, що використання інноваційних методів у хореографічно-педагогічній галузі зумовлено появою нових напрямів у хореографічному мистецтві, використанням сучасних комп'ютерних технологій і комп'ютерних програм у постановці концертних номерів й запровадженням синергетичних підходів до інтерпретації художньо-образного змісту хореографічних композицій.

Аналіз наукової літератури засвідчує, що інноваційні методи хореографічного навчання варто класифікувати за такими ознаками: джерелом отримання інформації, спрямованої на формування хореографічної культури; логікою організації художньо-естетичної та хореографічно-пізнавальної діяльності; рівнем емоційного впливу на свідомість особистості. Сутність запропонованої класифікації інноваційних методів хореографічного навчання полягає у тому, щоб навчально-виховний процес скоригувати за умов постійної та активної взаємодії викладача і студента під час розв'язання актуальних питань, спрямованих на професійно-педагогічну підготовку майбутніх учителів хореографії.

Оцінно-результативний блок моделі формування наукової компетентності майбутніх учителів хореографії містить критерії, рівні й засвідчує кінцевий результат формування досліджуваного феномена. Серед критеріїв доцільно виділити мотиваційно-ціннісний, когнітивно-інтелектуальний та практично-діяльнісний. Мотиваційно-ціннісний критерій передбачає формування у майбутніх учителів хореографії інтересу до науково-пошукової діяльності,

потреби у створенні нових хореографічних композицій на основі етнографічного матеріалу, ціннісне ставлення до традицій і культури різних народів світу. У процесі пошукової діяльності у студентів формуються загальнолюдські цінності, які позитивно впливають на результативність наукової діяльності й формування наукових компетентностей.

Когнітивно-інтелектуальний критерій включає показники необхідні для здійснення науково-дослідної діяльності, а саме: розвиток творчого та методичного мислення, креативності, гнучкості мисленевих дій, вільне володіння процесами синтезу, узагальнення, систематизації наукового матеріалу. До того ж важливим показником вважається загальний інтелектуальний розвиток, світосприймання, світоглядні уявлення та практичний досвід дослідника. **Практично-діяльнісний критерій** характеризується здатністю використовувати наукові знання в організації і проведенні дослідно-експериментального дослідження, включення дослідника у реальну ситуацію наукового пошуку, перевірка на практиці методів наукового дослідження, добір та обробка результатів експерименту, узагальнення матеріалу першоджерел. Важливою складовою вважається самоаналіз та самоконтроль результатів науково-дослідної діяльності.

На особливу увагу заслуговує визначення *рівнів сформованості наукової компетентності*. Практика доводить, що відповідно до критеріїв варто виділити три рівня формування наукової компетентності майбутніх учителів хореографії, а саме: високий, середній низький. За такого підходу вельми цінним є обґрунтування кожного відповідно до визначених критеріїв.

Насамперед, що стосується *мотиваційно-ціннісного критерію*, то високий рівень характеризується повним усвідомлення мотиваційно-ціннісних якостей щодо формування наукової компетентності; стійким пізнавальним інтересом; сталим прагненням до підвищення рівня мотиваційно-ціннісних якостей щодо формування наукової компетентності, самовдосконалення та саморозвитку; позитивним ставленням до формування наукової компетентності; здатністю до прийняття рішень, готовністю нести відповідальність за результати у науководослідній роботі. Середній рівень характеризується частковою сформованістю мотиваційно-ціннісних якостей щодо формування наукової компетентності; неповним усвідомленням мотиваційно-

ціннісних якостей; нестійким пізнавальним інтересом щодо формування наукової компетентності; прагнення до підвищення рівня мотиваційно-ціннісних якостей; ситуативним проявом професійної компетентності, самовдосконалення та саморозвитку; суперечливим ставленням до формування наукової компетентності; прагненням до прийняття рішень, спорадичною готовністю нести відповідальність за результати у науково-дослідній роботі. Низький рівень характеризується недостатньою сформованістю мотиваційно-ціннісних якостей щодо формування наукової компетентності; недостатнім усвідомленням мотиваційно-ціннісних якостей; слабкою пізнавальною зацікавленістю щодо підвищення рівня мотиваційно-ціннісних якостей, самовдосконалення та саморозвитку; відсутність інтересу до формування наукової компетентності; неготовністю нести відповідальність за результати науково-дослідної роботи.

Щодо *когнітивно-інтелектуального критерію*, то його високий рівень характеризується наявністю стійких, систематизованих знань з організації і проведення науково-дослідної роботи; повним розумінням необхідності застосування наукових знань в процесі організації і проведення науково-пошукових заходів; повною обізнаністю зі змістом, методами та способами організації і проведення науково-дослідної роботи. Середній рівень характеризується неповною орієнтацією в цілях та завданнях організації і проведення науково-дослідної роботи; наявністю частково систематизованих науково важливих знань; недостатньо глибоким розумінням необхідності застосовувати наукових знань в процесі організації і проведення науково-дослідної роботи; неповною обізнаністю зі змістом, методами та способами організації і проведення дослідно-експериментальної роботи. Низький рівень характеризується слабкою орієнтацією в цілях та завданнях організації і проведення науково-дослідної роботи; поверхневим, нестійким та несистематизованим характером застосування наукових знань в процесі організації і проведення науково-пошукових дій; поверховою обізнаністю із змістом, методами та способами організації і проведення науково-дослідної роботи.

Практично-діяльнісний критерій. Високий рівень характеризується достатньою сформованістю наукової компетентності; точністю виконання науково-дослідної роботи; самостійним відтворення визначеної

поступовості або системи дій у типових та нетипових пошукових ситуаціях; повною сформованістю вмінь здійснювати самоконтроль та самоаналіз науково-дослідної діяльності; здатністю до самостійної організації та планування науково-дослідної роботи; адекватною самооцінкою рівня сформованості власної наукової компетентності. Середній рівень характеризується частковою сформованістю наукової компетентності; недостатньо точним виконання науково-дослідної роботи; самостійним відтворенням визначеної поступовості або системи дій у типових пошукових ситуаціях; частковою сформованістю вмінь здійснювати самоконтроль та самоаналіз науково-дослідної діяльності; обмеженою здатністю до самостійної організації та планування науково-дослідної роботи; не завжди адекватною самооцінкою рівня сформованості власної наукової компетентності. Достатній рівень характеризується недостатньою сформованістю наукової компетентності; неточністю виконання науково-дослідної роботи; відтворенням визначеної поступовості або системи дій за допомогою викладача; відсутністю досвіду науково-дослідної діяльності; несформованістю вміння здійснювати самоконтроль та самоаналіз науково-дослідної діяльності; відсутністю навичок самостійної організації та планування науково-дослідної роботи; неадекватною самооцінкою рівня сформованості власної наукової компетентності.

Запровадження запропонованої моделі забезпечить досягнення високого рівня сформованості наукової компетентності майбутніх учителів хореографії. Крім того, ефективність формування наукової компетентності уможливило визначення і *запровадження відповідних організаційно-педагогічних умов*, з-поміж яких слушно виділити наступні: створення творчого освітнього середовища; формування уявлення про хореографічне мистецтво як соціальний феномен, усвідомлення того, що жанри і форми хореографічного мистецтва змінюються разом із суспільством, його морально-етичними та естетичними цінностями; стимулювання стійкого інтересу та позитивної мотивації до науково-дослідної діяльності.

Висновки з дослідження і перспективи подальших розробок. З огляду на сказане та зважаючи на недостатню розробленість зазначеної проблематики, варто наголосити, що формування наукової компетентності

майбутніх учителів хореографії можливо за відповідних умов, які включають принципи, підходи, зміст, форми, методи, засоби, технології, критерії, рівні, та педагогічні умови, спрямовані на підвищення рівня ефективності формування зазначеного явища. Перспективи подальших наукових пошуків можуть бути пов'язані з формуванням наукової компетентності на найбільш високому рівні, підготовці і написанні кваліфікаційних робіт з певних напрямів розвитку хореографічного мистецтва і методики викладання хореографії у загальноосвітніх навчальних закладах та позашкільних закладах естетичного спрямування.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Білуха М. Т. *Методологія наукових досліджень*: Підручник. – К.: АБУ, 2002. – 480 с.: іл.
2. Гончаренко С. У. *Педагогічні дослідження: Методологічні поради молодим науковцям / С. У. Гончаренко* – Київ; Вінниця: ДОВ «Вінниця», 2008. – 278 с.
3. Ковальчук В. В., Моїсєєв Л. М. *Основи наукових досліджень: Навчальний посібник*. – 5-е вид. – К.: «Видавничий дім «Професіонал», 2008. – 240 с.
4. Пехота О. М., Єрмакова І. П. *Основи педагогічних досліджень: від студента до наукової школи: навчально-методичний посібник / О. М. Пехота, І. П. Єрмакова*. – Миколаїв: Іліон, 2012. – 340 с.
5. Філіпенко А. С. *Основи наукових досліджень. Конспект лекцій: Навчальний посібник*. – К.: Академвидав, 2005. – 208 с. (Альма-матер)
6. Цехмістрова Г. С. *Основи наукових досліджень. Навчальний посібник*. – К.: Видавничий дім «Слово», 2006. – 240 с.
7. Черкасов В. Ф. *Основи наукових досліджень у музично-освітній галузі: [підручник] / Володимир Черкасов – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, Харків: ФОП Озеров, 2017. – 316 с.*

REFERENCES

1. Biluha, M. T. (2002). *Metodologiyi naukovih doslidzen*. [Methodology of scientific research]. Kyiv.
2. Gonsharenko, S. U. (2008). *Pedagogishni doslidzennyi: Metodologishni poradi molodim naukovtym*. [Pedagogical Research: Methodological Advice for Young Scientists]. Kyiv.
3. Kovalshuk, V. V., Moiseev, L. M. (2008). *Osnovi naukovih doslidzen*. [Basics of the scientific research]. Kyiv.
4. Pehota, O. M., Ermakova, I. P. (2012). *Osnovipedagogishnih doslidzen: vid studenta do naukovoi zhkoli: navshalniyi posibnik*. [Fundamentals of pedagogical research: from a student to a scientific school: a teaching manual]. Mikolaiv.
5. Filipenko, A. S. (2005). *Osnovi naukovih doslidzen. Konspekt lektziy: Navshalniyi posibnik*. [Basics of the scientific research. Summary of lectures: Tutorial]. Kyiv. Akademvidav.
6. Tzehmistrova, G. S. (2006). *Osnovi naukovih doslidzen. Navshalniyi posibnik*. [Basics of the scientific research. Tutorial]. Kyiv.
7. Cherkasov, V. F. (2017). *Osnovi naukovih doslidzen u muzishno-osvitniy galuzi: pidrushnik*. [Fundamentals of scientific research in the musical-educational field]. Kirovograd.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

ЧЕРКАСОВ Володимир Федорович –

доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри музично-теоретичних та інструментальних дисциплін Центрально-українського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка

Наукові інтереси: становлення і розвиток мистецької освіти в Україні, теорія і методика викладання мистецьких дисциплін

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

CHERKASOV Volodimer Fedorovich –

Doctor of Pedagogical Sciences, Professor department of music-theoretical and instrumental subjects of Centralukrainian Volodimir Vinnichenko State Pedagogical University.

Circle of scientific interests: the formation and development of the formation and development of artistic education in Ukraine, the theory and methodology of teaching artistic disciplines.

Дата надходження рукопису 10. 12. 2017 р.

Рецензент – д.п.н. професор В. В. Радул